

זמני השבת

הדלקת נרות
18:52
צאת שבת
19:53
רבינו תם
20:27

מחשבות על שבת

עלון
506

עורך העלון: ג'דב אלחדיף

שבת פרשת הזריע - מצורע

מתוך עלון משולחן שלמה

המאת **רבינו שלמה יחזקאל בארי שליט"א**
הגאון הינוקא

בביאור הפס' "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו"

שלוות הנפש

ר' יהודה שוילי שליט"א

בביאור פס' זה יש ב' ביאורים
א' ברוך הגבר חוזר על האדם, שברוך האדם שבטח
בה', והיה ה' מבטחו מיירי כלפי ה', שה' גם יבטח
אותו כפי מידת בטחונו בו [וכמ"ש יהי חסדך עלינו
כאשר יחלנו לך]. וכ"כ לפרש הרד"ק (ירמיה יז, ז)
ועוד מפרשים.

ב' המלבי"ם שם (ירמיה יז, ז) ביאר דיש ג' דרגות. א'
ארור, וכמ"ש (ירמיה יז, ה) ארור הגבר אשר יבטח
באדם ושם בשר זרעו ומן ה' יסור לבו. שזה אדם
ססומך ובוטח רק על בני אדם שהם יעזרו לו, והוא
מוגדר ארור. ב' יש אדם שאינו ארור אבל גם אינו
ברוך, והוא אדם שבטח בה' שיושיעו, אבל בוטח
בה' שיושיעו ע"י שר פלוני וכדו', ואינו ארור כיון
ססו"ס בוטח בה', אך גם אינו ברוך כיון שהמבטח
שלו הוא על אמצעיים טבעיים. ג' יש ברוך שהוא לא
רק שבטח בה' שיושיעו אלא גם הוא סומך על ה'
שהוא ג"כ המבטח שלו, והיינו שאדם שתרין ישועה,
יש בזה ב' חלקים א' עצם הישועה שתבוא, ב' ע"י מי
תבוא הישועה. ואדם שבטח בה' שיושיעו וגם בוטח
בה' שהוא עצמו יביא לו את הישועה ללא צורך כלל
באמצעי טבעי כל שהוא, הוא מוגדר כברוך הגבר
אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו.

ח"ל של המלבי"ם שם, ברוך הגבר. אשר לא לבד
שיבטח בה', כי גם והיה ה' מבטחו, כי הבוטח בה'
שיושיעו ע"י אמצעיים טבעיים הגם שיבטח בה'
בכ"ז המבטח שלו היינו הדבר שעל ידו יושג בטחונו
אינו ה' רק האמצעיים הטבעיים שמקוה שעל ידם
יושיעו ה', והגם שאינו ארור אחר שבטח בה' אינו
ברוך ג"כ, רק אם יבטח בה' שיושיעו בלא שום
אמצעי כלל, עד שה' הוא גם המבטח שלו, היינו
הדבר שבו יושג בטחונו. עכ"ל.

מתוך ספרו של הרב 'שלוות הנפש' שעתידי לצאת לאור בעזה"י.
רוצים להקדיש את הספר להצלחה או להבדיל לע"נ. חייגו
077-4017828 והשאירו את פרטיכם בשלוחה 6.

(בראשית טו, ח), שכאשר ראה את גודל
הנסיון שיוכלו ליקח את אור התורה
ולשכוח מהתכלית הנצחית, שהוא עץ

החיים ותחיית המתים, וכל הטובות הנצחיות
הבאים מגילוי התורה, היה ירא איך יוכלו ישראל
שלא לשכוח מהתכלית האחרון, ואיך תשוב
המלכות אל הגילוי והכתר. ועל זה השיבו הקב"ה
בענין שיעבוד ויציא מצרים, היינו שכל התורה
והמצוות יהיו על יסוד זה של הזכרון ביציאת
מצרים.

וענין הזכרון ביציאת מצרים הוא סוד 'אמת
ואמונה', 'אמת' היא ההבחנה היכן אנו עומדים
כעת, 'ואמונה' הוא מה המקום בו אנו צריכים
להיות. ולכך כל גאולתנו תלויה בדבר זה, שנזכור
בכל התורה ודרך ה' את הזכרון ביציאת מצרים,
שהוא על ידי אמת ואמונה. כי העיכוב הוא או
מפני שאין אמת או מפני שאין אמונה, והיינו או
שאינ מבינים שאנו בגלות, או שאין מבינים היכן
המקום האמיתי שלנו עם ישראל.

והזכרון ביציאת מצרים הוא שנתבונן בכל שעה
היכן אנו כעת, וככיר בכך שאנו בגלות, שזהו כל
עבודת האדם בתיקון חצות וההכרה בכך שכבוד
מי שברא את הבריאה כולה נסתר מעין כל, וכן
שנזכור בכל שעה היכן הוא מקומו ומדרגתנו
האמיתית, שהוא הדביקות בעץ החיים כפי
שעמדנו בתכלית יציאת מצרים בהר סיני.

ענין גילוי מלכותו יתברך לעין כל כפי שתהיה
בגאולה השלימה הוא שתעלה מידת ה'מלכות'
אל ה'כתר', והמשמעות בזה, שה'מלכות' היא
יסודות אמונת ישראל, וכאשר יהיה גילוי לכל מה
שהאמינו ישראל בכל הדורות, הוא נקרא גילוי
האמונה ועליית המלכות אל הגילוי לעין כל.
והדרך שיהיה גילוי לאמונת ישראל הוא על ידי
הזכרון ביציאת מצרים שנזכרה בתורה נ' פעמים
(זוהר יתרו, דף פה ע"ב), שהם כנגד נ' שערי בינה
הנכללים כולם בשער החמישים שבהם שהוא
ה'כתר' כמובא בדברי רבנו האר"י (ע"ש שער יג,
יג). ולכך זכרון יציאת מצרים הוא עיקר כל עסק
התורה וקיום המצוות, כי כל זכרון זה הוא בכדי
להעלות מידת מלכותו יתברך אל שרשה
שבכתר, ולגלות האמונה לעין כל. ובאמת אילו
היה לנו את דרך הזכרון בכל עניני יציאת מצרים,
היה העולם נתקן.

כי ענין הזכרון ביציאת מצרים הוא הדרך שניתן
לנו לשוב לה' יתברך מכל מקום ובכל רגע, משל
למלך ששלח המלך את בנו לכבוש מדינה רחוקה,
ומפני שידע המלך את גודל קושי המדינה אותה
יצטרך לכבוש, נתן לו המלך לחש בידו, שאפילו
אם תאבד דרכו, ואפילו אם יעברו עליו טלטולים
ויסורי הדרך עד שיוכל לשכוח את שמו וכל שכן
את שליחותו, אם יאמר לחש זה בוודאי יחזיק
בשליחותו ויניצח, ולא עוד, אלא שככל שיתחזק
באשר רמוז בזה הלחש, כך ינצח כל מלחמותיו
ויכבוש הארץ לאביו המלך. כך בכל התורה מצווה
אותנו הקב"ה לידע ולזכור ענין זה של יציאת
מצרים במחשבה דיבור ומעשה, בכל כלליות
התורה והמצוות שהם זכר ליציאת מצרים, שבה
נוכל לבוא ולהשיג את מטרת כל התורה והמצוות
- שאינם אלא להמליך לאשר ציוונו ולגלות
מלכותו יתברך לעין כל.

וזוהו ששאל אברהם אבינו לקודשא בריך הוא
בברית בין הבתרים "במה אדע כי אירשנה"

ההקדשה הנרכזית:

לעילוי נשמת:

הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל
אסתר בת גייל. שם טוב בן אסתר ד"ל
הרב חיים אבישלום הכהן בן בלנקא
אשר מסעוד בן עזריה

לרפואה שלמה:

מו"ר הרב ישראל מאיר יוסף בן אסתר, מו"ר הרב
דוד שלום כצירי בן ויקטוריה, שיהיה בת אבינו אלה,
הרב בנימין דוב בן סימה, זכריה בן אפרים, אברהם
אלברט בן בלינה, משה בן בלינה לרפואת הרבנית
מינא צפורה בת הדסה. אסף בן מרים. מרים בת
אסתר. אביב ואוראל שיוכו לזרע קודש בר קיימא.
להצלחת אייל אליה ומשפחתו היו.
העלון מוקדש להצלחת עם ישראל
ברוחניות ומשמיות ולגאולה
שלמה בקרוב
אמן

הקדשת השבוע

להצלחת עם ישראל
ברוחניות וגשמיות

תורת הרי"ף

הגאון הגדול הרב יאשיהו פינטו שליט"א

ראש מוסדות "שובה ישראל"
בארץ ובעולם
ראש אבות בתי הדין מרוקו

מנחת לשבת - פרשת מצורע

מור"ר הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

רב קהילה וראש כולל
בבית כנסת בית יוסף
רח' גלבע 11 גבעתיים

"זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו"

כל בעיה בחיים היא כנורה אדומה לסמן לאדם מה עליו לתקן

בפרשיות האלה אנחנו רואים נגעים שבאים לאדם, הדבר של הנגעים הוא דבר של פלא גדול, פתאום האדם רואה צרעת בגוף שלו, פתאום אדם רואה נגע בבגד, פתאום אדם רואה נגע בקיר בבית שלו. ואז האדם הולך אל הכהן, והכהן אומר לו ללכת מהבית וסוגרים את האדם בהסגר עד שהוא חוזר בתשובה ועובר לו הנגע, כך גם העניין של הנגעים בבתיים ובבגדים של האדם, כתוב בספרים הקדושים שנגעים זה שפתאום יוצאת צורה, דמות בקיר בבית של האדם ואז צריך לשבור את הקיר או מה שהכהן אומר. נבוא ונשאל הרי לבית אין דם ואין גוף, אז איך הבית מוציא נגע בקיר וכך גם בבגד שאין לו דם או גוף אז איך פתאום הבגד מוציא צורה של נגע בבגד?

אלא צריך לדעת יסוד גדול, הנגעים זה כמו נורה אדומה בחיים, כמו שיש לאדם מכונת ופתאום נדלקת נורה אדומה שמסמנת על קלקול, כך הנגעים מדליקים נורה אדומה ומסמנים לאדם שמהוה לא בסדר אצלו בחיים, שיש לו צרה בחיים.

היום אין נגעים אז כל בעיה שיש לאדם בחיים, הוא צריך לדעת שזו נורה אדומה בחיים. מי שחכם הולך ומחפש מה הנורה האדומה הזו מראה, כמו במכונת שנדלקת נורה שהאדם הולך ומתקן את הקלקול. מי שלא חכם, הולך להחליף את הנורה או מכבה אותה שלא תדלק. אם כיבית את הנורה שלא תדלק זה לא שינה את הבעיה שיש ברכב, בסוף הרכב יפסיק לעבוד כי יש קלקול, צריך לתקן את הבעיה ולא להחליף את הנורה.

כל נגע, צרה או בעיה בחיים היא נורה שנדלקת לאדם. אדם שיש לו בעיה בפרנסה זו נורה אדומה, אדם שיש לו בעיה בבריאות זו נורה אדומה, אדם שיש לו איזה צער בלב זו נורה אדומה. אם ילך ויכבה את הנורה לא יתקן את הבעיה, אולי ירגע רגע אחד שאין נורה דלוקה אבל הבעיה מתפתחת כי המכונת תפסיק לנסוע והקלקול ילך ויתפתח, כל בעיה שיש בחיים זו נורה אדומה.

בזמן שבת המקדש היה קיים אז היה נגע בגוף, נגע בבגד או בבית ואז האדם היה יודע שיש צרה ויש נורה אדומה. מי שהיה חכם היה הולך לכהן, חוזר בתשובה ומביא קרבן ואז הנורה נכבית. היום שאין לנו בית מקדש ואין נגעים לא צורה בגוף ולא בבגד או בקיר, אז הנורות האדומות אלו הבעיות שיש לאדם בחיים. יש לאדם בעיה, זו נורה אדומה שילך ויעשה חשבון נפש ויתקן את העניין שיש לו. אם יכבה את הנורה לא ישתנה כלום והבעיה תלך ותחמיר וזה ילך ויגדל לדברים יותר קשים ויותר חמורים, אלא האדם צריך ללכת לתקן מיד את הבעיה ולא להחליף את הנורה.

הזמן הזה הוא זמן של חשבון נפש גדול בעם ישראל, העולם משתנה והעולם עומד בכמה מבחנים, והאדם צריך להיות עם כוחות נפש לתקן את עצמו ולדעת שאם הוא לא יתקן את עצמו הדברים יתפתחו למקומות לא טובים. אבל אם האדם יתקן את עצמו וישר את הדרכים שלו וישמור על עצמו, הוא ילך בדרך טובה וקדושה, בקירבה לקב"ה.

זה זמן שהדברים ברורים, מי שנמצא בדרך השם הוא בדרך השם, מי שלא בדרך השם אז הוא לא בדרך השם. אדם צריך לקדש את עצמו ולא להטעות את דעתו ולהשתכנע מדברים שלא טובים ומכל הניסיונות שיש בדור הזה, אלא להיות דבוק בקב"ה ולדעת שנורה שנדלקה מכבים אותה על ידי התיקון שמתקן את הקלקול וכך האדם יתקדש ויתרומם ויגיע לדברים גדולים וקדושים.

סיפרנו כמה פעמים לפני שנים רבות כשמצאו לנו פעם ראשונה את המחלה, היינו אצל הרופא ועשו לנו בדיקת סי.טי והרופא אמר שיש בעיה. אמרנו לרופא בבדיחות ובמליצה אם נשלם לך כסף אתה יכול לתקן את הסיטי שיראה טוב? צריך לדעת לתקן סי.טי זה לא ישנה את הבריאות, צריך לעשות ניתוח לתקן את הבריאות ולא לשנות את התמונה של הצילום סי.טי.

מי שהולך וחושב לשנות את הנורה זה לא יתקן את המצב, תלך לתקן את הבעיה, את הדבר המקולקל ברכב ואז הדברים יהיו אצלך טובים וכך יהיה לאדם קירבה לקב"ה.

איסור לשון הרע מופיע בחמשת החומשים
"זאת תהיה תורת המצורע" (ד, ב)

במדרש (ויקרא רבה טו, ו) אמר רבי יהושע בן לוי: המילה "תורה" כתובה בפרשת מצורע חמש פעמים - 'זאת תורת נגע צרעת', 'זאת תהיה תורת המצורע', 'זאת תורת אשר בו נגע צרעת', 'זאת התורה לכל נגע הצרעת', 'זאת תורת הצרעת'. זאת תהיה תורת המצורע - המוציא שם רע, ללמדך שכל האומר לשון הרע כאילו עובר על חמשה חומשי תורה. ויש להבין הלא גם אם היה כתוב רק פעם אחת "תורה" היה אפשר לרמוז את אותו הדבר, וביאר "הפנינים יקרים" שכונת חכמינו זכרונם לברכה היא, כי בכל חומש וחומש מחמשה חומשי תורה מופיע ענין לשון הרע. בספר בראשית - מסופר על הנחש שספר לשון הרע על בוראו אשר "מהעץ אכל בורא עולמו". בספר שמות - "אכן נודע הדבר" (יד) וכפרוש רש"י שהיו בהם מספרי לשון הרע, "ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצורעת כשלג" (ה, ו) וגילגלו לנו חכמינו זכרונם לברכה שצרת זו באה למשה רבינו על שדיבר לשון הרע על ישראל, כשאמר: "והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי". בספר ויקרא - "לא תלך רכיל בעמך" (טו, ו) וכל ענייני צרעת ונגעים. בספר במדבר - מעשה מרים שדיברה לשון הרע על משה. בספר דברים - "הישמר בנגע הצרעת" (כד, ח) "זכור את אשר עשה ה' אלקיך למרים" (כד, ט) נמצא שכל ספר מחמשה חומשי תורה מהיר על איסור חמור זה. ללמדנו כמה צריך להתרחק מדיבור איסור כמטחוי קשת.

"זאת תהיה תורת המצורע"

מעשה ברובל אחד שהיה מחזר בעיירות הסמוכות לציפורי, והיה מכריז ואומר: "מי רוצה לקנות סם חיים?" נדחקו ובאו הבריות לרכוש ממנו מוצר פלאי זה, אף רב ינאי שמע את הכרזתו ואמר לו: אנא ממנו לי סם זה. אמר לו: אתה דומיך אינכם זקוקים לזה. הפציר בו, והלה הוציא לו ספר תהלים והחווה באצבעו על הפסוק "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב - נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה", ואף שלמה המלך מכריז: "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו". אמר רב ינאי: 'כל ימי ימי קורא מקרא זה ולא התבוננתי היטב במשמעותו, עד שבא רוכל זה הודיעני'. לפיכך משה מזכיר את ישראל "זאת תהיה תורת המצורע" - תורת המוציא שם רע (מדרש רבה ט"ז ב'). לביטוי "סם חיים" ישנן משמעויות שונות: משמעות אחת היא - שכל השומר פיו ולשונו זוכה לאריכות ימים. משמעות נוספת - יזכה לחיי העולם הבא בזה שלא נכשל בעבירה הנוראה של לשון הרע, שהיא יותר חמורה מגילוי עריות, עבודה זרה ושפיכות דמים. פשר נוסף יש לענין זה. סם חיים פירושו - חיים טובים ואיכותיים. כשאדם חי על פי התורה הוא מאושר וטוב לו, כמו שכתוב זה- נעשית לו סם חיים. ואף "הכלי יקר" מביא: שחידושו של הרובל "מי האיש החפץ חיים" - אין המונח רק לחיי העולם הבא. אלא אף סיפוק ושמחה כאן בעולמנו זה. (פרדס יוסף)

כאייל תערוג

מור"ר הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א

ראש מוסדות
"כאייל תערוג"

אדם יכול וצריך לעשות השתדלות אבל אם הצליח אז חייב להאמין

שה' עושה הכל לטובתו צריך להבין שהאדם כל הזמן צריך לעבוד על תודה והודאה כי ה' באמת עושה לאדם רק טוב ואף פעם לא עושה לו רע. צריך לדעת שאף אדם גם לא יודע מה טוב בשבילו, וכמה אנשים חשבו שהם יודעים מה טוב בשבילם וזה יצא בסוף הנזק הכי גדול בשבילם בחיים. אחד חושב שאם הוא יקבל את הקידום הזה בעבודה, אז זה יביא לו שמחה, ממון וסיפוק והוא לא יודע שהתפקיד הזה רק יביא לו לחץ וכבר בגיל חמישים הוא יכול לקבל התקף לב מרוב לחץ ועומס, ולכן אם הוא לא מקבל את המשרה הוא צריך "לזרום" עם ה', ורק להודות לה' שהוא לא עבר את המכרז ויסמוך על הקב"ה במאת האחוזים שעושה לו רק טוב. היסוד הוא כך, שאדם יכול לרצות דברים בעולם ובדרך ההשתדלות הנורמלית יכול לנסות להשיג עבודה או אישה, אבל אם הוא לא מקבל אותם אז הוא חייב להאמין שהם היו גורמים לו צער, סבל ועצבות.

לעילוי זשמת: אורית בת טובה, מור"ר מרן הגאון ר' עובדיה יוסף זצוק"ל
מור"ר מרן הגאון ר' מנדכי אליהו זצוק"ל, הרבנית סמריית חיה בת בתיה,
אסתר בת לונה מור"ר הרב חיים אבישלום הכהן (החלבון) בן בלגא.

ליזווג הגון: אליהו חדר בן אסתר, אורטל בת מיכל, אליהו בן אהובה, תום בן אורית.

לרמואה הצלחה: מור"ר הרב חיים רבי בן שרה, בלהה בת נמרית מרים בת אסתר, אסף בן מרים, שמחה בת אסתר, רות מירה בת שמחה, גד בן דליה אליה. שלמה בן בלגא, אברהם בן ביגה.